Neljapäev, 19. jaanuar 2023

P9_TA(2023)0019

Väikesemahulise kalapüügi olukord ELis ja tulevikuväljavaated

Euroopa Parlamendi 19. jaanuari 2023. aasta resolutsioon väikesemahulise kalapüügi olukorra kohta ELis ja tulevikuväljavaadete kohta (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni 9. märtsi 2021. aasta meremajandusdokumenti nr 08/2020 „The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results“ (ELi kalalaevastik 2020. aastal: suundumused ja majandustulemused) ([1]),

— võttes arvesse komisjoni 16. juuni 2020. aasta teatist „Säästvam kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2021. aastaks“ (COM(2020)0248),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikleid 38–44 ja artiklit 349,

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ) ([2]) (ÜKP määrus) põhjendust 4, mille kohaselt peaks ühine kalanduspoliitika toetama keskkonna, majanduse ja sotsiaalset jätkusuutlikkust ning kalandussektoris tegutsejate (sealhulgas väikesemahulise kalapüügiga tegelejate) rahuldava elatustaseme saavutamist, ning määruse põhjendust 33, milles on sätestatud, et juurdepääs kalapüügile peaks põhinema läbipaistvatel ja objektiivsetel kriteeriumidel, sealhulgas sellistel, mis on keskkonnaalast, sotsiaalset või majanduslikku laadi, ning et liikmesriigid peaksid edendama vastutustundlikku kalapüüki, luues stiimuleid nendele käitajatele, kelle kalapüügiviis kahjustab kõige vähem keskkonda ja kes toovad ühiskonnale kõige rohkem kasu;

— võttes arvesse ÜKP määruse artiklit 17, mille kohaselt kasutavad liikmesriigid kalapüügivõimaluste jaotamisel läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaalast, sotsiaalset või majanduslikku laadi;

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 ([3]) (ühise turukorralduse määrus),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiivi 2014/89/EL, millega kehtestatakse mereruumi planeerimise raamistik ([4]),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendis 11. märtsil 2021 vastu võetud muudatusettepanekuid ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1224/2009, nõukogu määruseid (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 1967/2006 ja (EÜ) nr 1005/2008 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/1139 kalanduskontrolli osas ([5]),

([1]) Meremajandusdokument nr 08/2020, „The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results“, Euroopa Komisjon, merendus- ja kalandusasjade peadirektoraat, 9. märts 2021.
([2]) ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.
([3]) ELT L 354, 28.12.2013, lk 1.
([4]) ELT L 257, 28.8.2014, lk 135.
([5]) ELT C 474, 24.11.2021, lk 218.

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2021. aasta määrust (EL) 2021/1139, millega luuakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond ja muudetakse määrust (EL) 2017/1004 ([6]) (EMKVFi määrus),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrust (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 ([7]) (EMKFi määrus),

— võttes arvesse oma 20. oktoobri 2021. aasta resolutsiooni strateegia „Talust taldrikule“ kohta õiglase, tervisliku ja keskkonnahoidliku toidusüsteemi edendamiseks ([8]),

— võttes arvesse Euroopa Komisjoni kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) 20. augusti 2019. aasta aruannet „The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)“ (2019. aasta majandusaruanne ELi kalalaevastiku kohta) ([9]),

— võttes arvesse STECFi 26. septembri 2019. aasta aruannet „Social data in the EU fisheries sector (STECF 19-03)“ (ELi kalandussektori sotsiaalandmed) ([10]),

— võttes arvesse STECFi 8. detsembri 2021. aasta aruannet „The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08) (2021. aasta majandusaruanne ELi kalalaevastiku kohta) ([11]),

— võttes arvesse STECFi 10. detsembri 2020. aasta aruannet „Social dimension of the CFP (STECF 20-14)“ (ühise kalanduspoliitika sotsiaalne mõõde) ([12]),

— võttes arvesse 7.–9. märtsil 2016 Alžiiris toimunud ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) piirkondliku konverentsi „Kestliku väikesemahulise kalapüügi tulevik Vahemerel ja Mustal merel“ järeldusi,

— võttes arvesse ÜRO kestliku arengu eesmärkide alaeesmärki 14.b, milles nõutakse väikesemahulise kalapüügiga tegelevate kalurite juurdepääsu mereressurssidele ja turgudele,

— võttes arvesse FAO vabatahtlikke suuniseid kestliku väikesemahulise kalapüügi säilitamiseks toiduga kindlustatuse ja vaesuse kaotamise kontekstis,

— võttes arvesse FAO aruannet „The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in action“ (Maailma kalanduse ja vesiviljeluse olukord aastal 2020: kestlikkus praktikas),

— võttes arvesse ÜRO välja kuulutatud rahvusvahelist väikesemahulise kalapüügi ja vesiviljeluse aastat 2022,

---

([6]) ELT L 247, 13.7.2021, lk 1.
([7]) ELT L 149, 20.5.2014, lk 1.
([8]) ELT C 184, 5.5.2022, lk 2.
([9]) „The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)“, Euroopa Komisjon, Teadusuuringute Ühiskeskus, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, 20. august 2019: https://op.europa.eu/et/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1
([10]) „Social data in the EU fisheries sector“, Euroopa Komisjon, Teadusuuringute Ühiskeskus, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, 26. september 2019: https://op.europa.eu/et/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1
([11]) „The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)“, Euroopa Komisjon, Teadusuuringute Ühiskeskus, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, 8. detsember 2021: https://op.europa.eu/et/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/
([12]) „Social dimension of the CFP (STECF 20-14)“, Euroopa Komisjon, Teadusuuringute Ühiskeskus, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, 10. detsember 2020: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

Neljapäev, 19. jaanuar 2023

— võttes arvesse seitsmendat keskkonnaalast tegevusprogrammi ja selles sisalduvaid väljendeid, nagu „maakera taluvuspiirid“ ja „ökoloogiliste võimaluste piirid“,

— võttes arvesse väljaannet „Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance“ (Väikesemahuline kalapüük Euroopas: olukord, toimetulekuvõime ja juhtimine) ([13]),

— võttes arvesse ministrite deklaratsiooni MedFish4Ever ja tegevuskava ([14]),

— võttes arvesse EMKFi 2020. aasta rakendamisaruannet ([15]),

— võttes arvesse ministrite 2018. aasta deklaratsiooni Vahemere ja Musta mere väikesemahulise kalapüügi piirkondliku tegevuskava kohta,

— võttes arvesse Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) 2018. aasta uuringut „Relative Effects of Fisheries Support Policies“ (Kalanduse toetuspoliitika suhteline mõju) ([16]),

— võttes arvesse teadusartiklit „Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?“ (Väikesemahulise kalapüügi võimalused Euroopa Liidus: kas ühine kalanduspoliitika on õige samm kestliku arengu eesmärgi 14b saavutamiseks?) ([17]),

— võttes arvesse teadusartiklit „Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review“ (Väikesemahulise kalapüügi määratlemine ja teadusuuringute roll arusaamade kujundamisel selle kohta, kes ja mis on oluline: süstemaatiline ülevaade) ([18]),

— võttes arvesse 2017. aastal kalanduskomisjoni tellimusel tehtud uuringut „Small-scale Fisheries and „Blue Growth“ in the EU“ (Väikesemahuline kalapüük ja meremajanduse kasv ELis) ([19]),

— võttes arvesse 2021. aastal kalanduskomisjoni tellimusel tehtud uuringut „Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels“ (Seminar elektrooniliste kalandustehnoloogiate teemal – III osa: väikelaevadele sobivad süsteemid) ([20]),

— võttes arvesse kalanduskomisjoni jaoks 2021. aasta juulis tehtud uuringut „Impacts of the COVID-19 pandemic on EU Fisheries and aquaculture“ (COVID-19 pandeemia mõju ELi kalandusele ja vesiviljelusele) ([21]),

---

([13]) Pascual-Fernández, J. J., Pita, C. ja Bavinck, M. (toimetajad), *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*, *MARE Publication Series*, 23. kd, Springer, Cham, Šveits, 2020.

([14]) https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf

([15]) EMKFi rakendamisaruanne 2020, Euroopa Komisjon, merendus- ja kalandusasjade peadirektoraat, kalanduse ja vesiviljeluse seire ja hindamise tugiüksus, september 2021: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

([16]) Martini, R. ja Innes, J., „Relative Effects of Fisheries Support Policies“, OECD Food, Agriculture and Fisheries Papers, nr 115, OECD Publishing, Pariis, 2018: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

([17]) Said, A. *et al.*, „Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?“, *Marine Policy*, 118. kd, 2020: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475

([18]) Smith, H. ja Basurto, X., „Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review“, *Frontiers in Marine Science*, 6. kd, 2019: https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full

([19]) Uuring „Small-scale Fisheries and „Blue Growth“ in the EU“, Euroopa Parlament, sisepoliitika peadirektoraat, poliitikaosakond B – struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika, 18. märts 2017: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf

([20]) Uuring „Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels“, Euroopa Parlament, liidu sisepoliitika peadirektoraat, poliitikaosakond B – struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika, 30. juuli 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf

([21]) Uuring „Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture“, Euroopa Parlament, liidu sisepoliitika peadirektoraat, poliitikaosakond B – struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika, 7. juuli 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf

— võttes arvesse oma 22. novembri 2012. aasta resolutsiooni väikesemahulise ja rannalähedase kalapüügi ning ühise kalanduspoliitika reformi kohta ([22]),

— võttes arvesse oma 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooni väikesemahulise rannapüügi uuendamise ja mitmekesistamise kohta kalapüügist sõltuvates piirkondades ([23]),

— võttes arvesse oma 4. juuli 2017. aasta resolutsiooni kalastusturismi rolli kohta kalapüügi mitmekesistamises ([24]),

— võttes arvesse oma 14. septembri 2021. aasta resolutsiooni tulevase tugevama partnerluse kohta ELi äärepoolseimate piirkondadega ([25]),

— võttes arvesse oma 16. septembri 2021. aasta resolutsiooni tulevaste kalurite ning kalandussektorisse töötajate uue põlvkonna ligimeelitamise ja rannikukogukondades töökohtade loomise kohta ([26]);

— võttes arvesse kodukorra artiklit 54,

— võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A9-0291/2022),

A. arvestades, et EMKVFi määruses on „väikesemahuline rannapüük“ määratletud kui kalapüük mere- ja siseveekalalaevadega, mille üldpikkus on alla 12 meetri ja mis ei kasuta veetavaid püügivahendeid, või kalapüük, mida teevad jalgsi püügiga tegelevad kalurid, sealhulgas veeselgrootute korjajad;

B. arvestades, et EMKVFi määruses sisalduv väikesemahulise kalapüügi praegune määratlus ja EMKVFi määrus välistavad teatavat liiki laevad, näiteks need, millel kasutatakse mõningaid traditsioonilisi püügivahendeid, ja neil on määrusest väljajätmise tõttu raskusi ELi rahastuse saamisega; arvestades, et selline väljajätt vähendab ka väikesemahulise kalapüügi nähtavust ja selle esindatust ELi statistikas, kuna neid üksusi ei loeta sektorisse kuuluvateks;

C. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi määratlemisel on olemas teisi, mitte nii rangeid lähenemisviise, näiteks ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) vabatahtlikes suunistes kestliku väikesemahulise kalapüügi säilitamise kohta toiduga kindlustatuse ja vaesuse kaotamise kontekstis või Vahemere üldise kalanduskomisjoni väikesemahulise kalapüügi töörühma käimasolevates aruteludes;

D. arvestades, et enamikus liikmesriikides on väikesemahulise kalapüügi omadused määratletud täpsemalt kui EMKVFi määratluses, kuna valitsused kohaldavad veel mitut lisakriteeriumi, sealhulgas lubatud püügivahendid, laeva maksimaalne pikkus, mootori võimsus, püügireiside maksimaalne kestus, laevade tegutsemiseks lubatav kaugus sadamast, tegevuspiirkond, maksimaalne lubatud sõiduaeg ja laeva omandiõigus;

E. arvestades, et praeguses ühises kalanduspoliitikas ei määratleta väikesemahulise kalapüügi ega rannapüügi mõistet nõuetekohaselt, vaid lähtutakse vaid laeva pikkusest, ehkki rahvusvahelistes konventsioonides on sätestatud sobivamad ja ajakohasemad seda liiki kalapüügi määratlused; arvestades, et väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi Euroopa määratlused tuleks läbi vaadata;

F. arvestades, et 2019. aastal koosnes ELi 28 liikmesriigi väikesemahulise kalapüügi sektor 42 838 laevast, mis moodustas kõigi liikmesriikide peale ainult 7,5 % kogumahutavusest ja 5,4 % lossitud kaalust, ning sektoris töötas 62 650 kalurit, mis moodustas 75 % aktiivsetest kalalaevadest ja 48 % meeskonnast; arvestades, et suuremahulise kalapüügiga tegelev laevastik moodustas 19 % kõigist laevadest ja 67 % kogumahutavusest ning andis tööd 46 %-le kaluritest ja moodustas 81 % liikmesriikides registreeritud lossitud kaalust; arvestades, et ookeanilaevastikku oli registreeritud ainult 259 laeva, mis moodustas vähem kui 1 % laevade koguarvust, kuid 19 % liikmesriikide registreeritud kogumahutavusest ja 14 % lossitud kogukaalust;

([22]) ELT C 419, 16.12.2015, lk 167.
([23]) ELT C 58, 15.2.2018, lk 82.
([24]) ELT C 334, 19.9.2018, lk 20.
([25]) ELT C 117, 11.3.2022, lk 18.
([26]) ELT C 117, 11.3.2022, lk 67.

G. arvestades, et lisaks Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMKF) raames antavatele väga piiratud vahenditele (500 miljonit eurot) ja üldiselt madalale täitmismäärale on väikesemahuline kalapüük oma mahust ja tähtsusest hoolimata kõige vähem toetatud segment ja saab rahalistest vahenditest kõige väiksema osa: toetus moodustab 38 % laevadega seotud tegevuste koguarvust, mis omakorda moodustab vaid 25 % EMKFi kogukulutustest laevadele;

H. arvestades, et Euroopa laevastik on viimastel aastatel jätkuvalt vähenenud ning 2020. aastal vähenes lossitud kala väärtus 2019. aastaga võrreldes 17 %, tööhõive määr 19 % ja kasum 29 % ([27]);

I. arvestades, et väikesemahuline kalalaevastik on kõige piiratumate rahaliste vahenditega laevastik;

J. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi tüüpiliste omaduste hulka kuulub väike keskkonnamõju; hooajaliselt mitmekesine iseloom liikide, püügipiirkondade ja püügivahendite poolest; tootmistegevuse väiksus; austus eri liikide bioloogiliste ja rändetsüklite vastu tänu oma mitmekülgsele olemusele ja väga valikulisele püügivahendite kasutamisele; vähene kaaspüük ja vette tagasi laskmine; ning selle suutlikkus teenida iga investeeritud euro kohta rohkem tulu, saada iga tarbitud kütuse liitri kohta suurem saak ja iga lossitud kala kilogrammi kohta suurem sotsiaal-majanduslik väärtus;

K. arvestades, et lisaks püügitegevuse eriomadustele, mis tulenevad selle sotsiaalsest struktuurist, turustusviisidest ning eri kalanduspiirkondade struktuurilisest ja looduslikust ebavõrdsusest, tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta eri liikmesriikide märkimisväärseid erinevusi laevastike, laevastiku osade, eri laevastikuosade keskkonnamõju, sihtliikide, püügivahendite, tootlikkuse ja tarbimiseelistuste vahel;

L. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi laevastiku üldised omadused hõlmavad väga vanu laevastikusegmente ja ebapiisavat tehnoloogiat, mis tõstab esile vajaduse väikesemahulise kalapüügi jaoks mõeldud spetsiaalse toetusprogrammi ning tugeva avaliku sektori rahalise toetuse järele väikesemahulise kalapüügi laevastiku moderniseerimiseks ja arendamiseks, ilma milleta oleks ohus selle järjepidevus;

M. arvestades, et EMKVFi määrusega kohustatakse liikmesriike võtma määruses osutatud olukorra analüüsimisel tugevuste ja nõrkuste, võimaluste ja ohtude seisukohast arvesse väikesemahulise rannapüügi erivajadusi;

N. arvestades, et 2019. aastal oli 64,9 % ELi 28 liikmesriigi kalalaevastiku laevadest vähemalt 25 aastat vanad ([28]) ning laevastiku keskmine vanus oli 29,9 aastat ([29]) ja väikesemahulise kalapüügi laevastiku keskmine vanus 32,5 aastat, mis tähendab, et väga oluline osa laevastikust on väga vana, mistõttu pole tagatud parimad ohutus- ja tegevustingimused, mis omakorda suurendab sellega seotud riske ja muudab tegevuse kulukamaks;

O. arvestades, et väikesemahulise kalapüügiga tegelevate kalurite vanus on kõrgem kui muude kalapüügiliikide puhul, kusjuures 72 % väikesemahulise kalapüügiga tegelevatest töötajatest on üle 40-aastased ja 11 % üle 65-aastased;

P. arvestades, et olemasoleva statistika piiratuse tõttu on naiste rolli kalanduses raske täpselt analüüsida; arvestades siiski, et empiirilised tõendid näitavad, et naistel on väikesemahulises kalapüügis oluline roll, kuna mõnes kogukonnas osalevad nad selles olulisemal määral, näiteks on neil tähtis roll veeselgrootute korjamisel ning juhtiv roll maismaal püügi ja püügivahendite ettevalmistamisel, samuti kala müümisel ja töötlemisel, eelkõige konservitööstuses;

Q. arvestades, et vastavalt aruandele kalapüügi sotsiaalse mõõtme kohta ELis moodustavad naised väikesemahulise kalapüügiga hõivatud inimeste koguarvust 5,4 % (rohkem kui kaks korda rohkem kui suuremahulise ja süvamerepüügi puhul);

R. arvestades, et ELi kalandussektoril on oluline roll elanikkonna kalaga varustamisel ning toiduvarude tasakaalu säilitamisel liikmesriikides ja ELis tervikuna;

([27]) Komisjoni 9. juuni 2021. aasta teatis „Säästvam kalapüük ELis – ülevaade olukorrast ja suunad 2022. aastaks“ (COM(2021)0279).
([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_1479572/default/table?lang=en
([29]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

S. arvestades, et tuleb tagada, et ühise kalanduspoliitikaga edendatav kalavarude majandamise tsentraliseerimine oleks kooskõlas kohaliku majandamisega, mis on äärmiselt oluline sektori sotsiaal-majandusliku elujõulisuse kindlustamiseks;

T. arvestades, et piirkondadeks jaotamine on üks ühise kalanduspoliitika tugisambaid ja liikmesriikide kalandussektori erinevusi arvestades on detsentraliseeritud lähenemisviis väikesemahulise rannapüügi jaoks eriti oluline;

U. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi segmendi otsustusprotsessi kaasamisel on keskse tähtsusega kohalik kaasmajandamine;

V. arvestades, et ühine kalanduspoliitika ei paku seetõttu väikesemahulisele kalapüügile selget ja diferentseeritud seadusandlikku toetust, mis aitaks tagada selle sotsiaal-majandusliku elujõulisuse; arvestades, et liikmesriigid ei suuda kehtestada seda liiki kalapüügi jaoks tõhusaid meetmeid;

W. arvestades, et paljudes Euroopa rannikupiirkondades, eriti Vahemere piirkonnas, toimub väikesemahuline kalapüük ning veeselgrootute korjamine majandusliku, sotsiaalse ja keskkondliku mõõtme kokkupuutepunktis ning annab olulise panuse sotsiaal-majanduslikku heaolusse, tööhõivesse ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamisse erinevates ranniku- ja äärepoolseimates piirkondades, kus esineb sageli struktuurilisi piiranguid ja mis vajavad toetust, et kasutada ära võimalusi majanduse mitmekesistamiseks;

X. arvestades, et kalandusest saadavat tulu ei tohiks seetõttu pidada üksnes kasumiks, sest lisaks aitab see hoida alal eluviisi, millel on paljude rannikukogukondade jaoks tohutu kultuuriline ja ajalooline väärtus, ning pakub samal ajal olulist sotsiaalset ja majanduslikku turvavõrku; arvestades, et selles mõttes on väikesemahuline kalapüük lahendus suurenevale rahvastikukaole, vananevale elanikkonnale ja kasvavale tööpuudusele, mis kõik on Euroopa riikide ja saarte enamikus rannikupiirkondades suured probleemid; arvestades, et väikesemahulise kalapüügi mõju rannikualade sotsiaalsele ja kultuuripärandile on erakordne ja mitmekesine;

Y. arvestades, et väikesemahulisel kalapüügil võib olla oluline roll kestliku arengu eesmärkide saavutamisel, nagu on sõnaselgelt välja toodud eesmärgis 14.b; arvestades, et väikesemahuline kalapüük võib anda oma panuse ka muude kestliku arengu eesmärkide aluseks olevate poliitiliste eesmärkide täitmiseks, näiteks kestliku arengu eesmärgi nr 2 (nälja kaotamine), eriti alaeesmärgi 2.3, kestliku arengu eesmärgi nr 5 (sooline võrdõiguslikkus), eriti alaeesmärkide 5. a ja 5.b, kestliku arengu eesmärgi nr 8 (inimväärne töö ja majanduskasv), eriti alaeesmärgi 8.5 ning tervikuna eesmärgi nr 13 (kliimameetmed) täitmiseks;

Z. arvestades, et kalurid mängivad rolli mere kaitsjatena ning kalapüük aitab valgurikka toidu pakkumise kaudu kaasa tervislikule ja tasakaalustatud toitumisele;

AA. arvestades, et valdav osa kalalaevadel toimuvatest õnnetustest ja vahejuhtumitest on tingitud inimteguritest (62,4 %), kusjuures teine kõige levinum põhjus on süsteemi/seadmete rikked (23,2 % juhtudest);

AB. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi puhul on paljudel juhtudel laeva pardal vaid üks kutseline kalur;

AC. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi laevastiku ohutuse ja mugavusega seotud küsimusi ei saa vaadelda eraldi püügikoormusest ja kalasaagist; arvestades, et kogumahutavuse piiramine püügivõimsuse mõõtmise kriteeriumina avaldab negatiivset mõju väikesemahulise kalapüügi laevastiku ohutusele ja mugavusele, kuna piirab soovi laevu välja vahetada või moderniseerida või olemasolevat ruumi laiendada, mis aitaks parandada meeskonna mugavust, ohutust ja lõppkokkuvõttes sektori atraktiivsust, eriti noorte ja naiste jaoks;

AD. arvestades, et neid ohutusega seotud küsimusi ei saa lahendada, võtmata arvesse väikesemahulise kalapüügiga tegeleva laevastiku eripära liikmesriikides, näiteks asjaolu, et laevad võivad sattuda ohtu, kuna sektoris puudub asjakohane ohutusteave, laeval võidakse tegutseda üksinda, töötunnid on pikad ning esineb oht kalapüügivahenditesse takerduda; arvestades, et tegutsemistingimused on laevade lõikes erinevad; arvestades, et osa laevadest tegutsevad randades või sadamates, kus on sageli väga ebakindlad töötingimused; arvestades, et seda olukorda silmas pidades tuleks kaaluda laevade tõukejõu kohandamist lähtuvalt nende omadustest ja töötingimustest, ilma et suurendataks püügikoormust või -määrasid, et laevadel oleks ohutum sadamasse siseneda ja sealt lahkuda;

AE. arvestades, et konkreetsete ohutuskaalutlustega seotud mootorivõimsuse suurendamist tuleks rahastada toetustest ja teatavatel tingimustel peaks seda toetama Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond (EMKVF), tingimusel et mootorivõimsuse suurendamine ei suurenda püügikoormust ega püügivõimet; arvestades, et neil põhjustel peaks EMKVFi toetus olema kättesaadav ka sadamate ja sadamaalade süvendustöödeks;

AF. arvestades, et mereolud mõjutavad väikesemahulist kalapüüki palju rohkem kui suuremahulist ning et see põhjustab püügiperioodidel sõltuvalt laeva tüübist ja püügivahenditest ebaregulaarsust, mõjutades seega tööpäevade arvu aastas, mil on võimalik merel viibida;

AG. arvestades, et väikesemahuline kalapüük on jätkusuutlik nii kalavarude bioloogilise majandamise ning ressursside ja selektiivsuse seisukohast kui ka sotsiaalselt ja majanduslikult ning et kõik need asjaolud on mänginud rolli selles, et see tegevus on sügavalt juurdunud;

AH. arvestades, et kalavarudele survet avaldavad tegurid, mis põhjustavad ka otsest ja kaudset kahju kalapüügile, hõlmavad reostust, elupaikade kadu, mereliiklust ja konkurentsi ruumi pärast, samuti kliimamuutusi, mille märkimisväärsete mõjude hulka kuuluvad veetemperatuuri tõus, hapestumine, ookeanihoovuste muutused, liikide asünkroonsus ja võõrliikide saabumine;

AI. arvestades, et on vaja suurendada suutlikkust kohaneda kliimamuutuste ja kriiside mõjuga ning seda leevendada, võttes meetmeid rannikukogukondade vastupanuvõime tugevdamiseks;

AJ. arvestades, et väikesemahulisel kalapüügil on ka potentsiaali aidata kaasa CO_2-heite vähendamisele ja energiatõhususe suurendamisele ning selle tulemusena kliimamuutuste leevendamise pingutustele;

AK. arvestades, et väikesemahuline kalapüük on ELis väga oluline, eriti paljude rannikukogukondade jaoks ning kombineeritult suuremahulise ja süvamere kalapüügiga;

AL. arvestades, et sektori halveneva sotsiaal-majandusliku olukorra paljude põhjustega, sealhulgas vajadusega tugevdada kalurite positsiooni tarneahelas, tuleb veel tegeleda;

AM. arvestades, et tootjaorganisatsioonide, liitude ja kutseühingute tunnustamine võimaldaks neil saada rahalist abi ning nende aktiivse osalemise edendamine ühisjuhtimise kaudu võiks oluliselt suurendada selle sektori tulusid;

AN. arvestades, et väikesemahulisest kalapüügist ja rannapüügist saadavat sissetulekut mõjutavad kõikuvad hinnad ja järsud turukõikumised, mis on tundlikud paljude väliste tegurite, näiteks COVID-19 pandeemia suhtes;

AO. arvestades, et kalandussektori mitmesugused sissetuleku- ja palgasüsteemid erinevad väga ja sõltuvad suuresti mere kalapüügivõimalustest ning et see on üks tegur, mis muudab selle uutele põlvkondadele vähem atraktiivseks;

AP. arvestades, et kalandustöötajatele makstakse sageli madalat palka ja nad peavad toime tulema raskete, sageli ka ebakindlate töötingimustega kutsealal, mis on endiselt kõige ohtlikum maailmas, samas kui kalandusettevõtte asutamisega seotud paisuvad kulud koos sektori üha suurema koondumisega vähendavad selle atraktiivsust, eriti noorte silmis;

AQ. arvestades, et turgudel domineerib sageli väike arv kanda kinnitanud tooteid ning väikesemahulise kalapüügi toodetele, mis pakuvad säästlikke alternatiive laialdaselt kasutatavatele liikidele, ei pöörata piisavalt turunduslikku tähelepanu; arvestades, et tarbijatel ei ole sageli võimalik saada täielikku teavet ostetava toote või asjaomaste tootmissüsteemide ja püügivahendite kohta;

AR. arvestades, et selle sektori atraktiivsuse suurendamiseks on oluline, et väikesemahuline kalapüük oleks kestlikult kasumlik;

AS. arvestades, et Ühendkuningriigi vetes kalapüügilubade väljastamisega seotud probleemid mõjutavad kõige rängemalt väikesemahulisi laevu, sest neil on keeruline tõestada varasemaid püüke;

AT. arvestades, et väikesemahulised kalandusettevõtted on sageli liiga väikese kapitaliga või alarahastatud ning väga piiratud juurdepääsuga elementaarsetele raamatupidamisvahenditele, laenudele, mikrorahastusele ja kindlustusele;

AU. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi sektoris esineb jätkuvalt majandusraskusi ja tulude olulist vähenemist, mis on tingitud tegevuskulude märkimisväärsest suurenemisest ja muudest raskendavatest teguritest, näiteks kala esmamüügi hinna vähenemisest ja kütusehindade tõusust; arvestades, et need ja muud tegurid on muutnud väikesemahulise kalapüügi üha rohkem sõltuvaks kütusetoetustest ning sunnib kalureid sageli püügikoormust suurendama, et muuta oma tegevus majanduslikult elujõuliseks;

AV. arvestades, et ELi toimimise lepingus ning EMKVFi määruses kavandatakse ja nähakse ELi äärepoolseimatele piirkondadele ette konkreetne toetus;

AW. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi sektor on traditsiooniliselt kannatanud puuduliku organisatoorse suutlikkuse all; arvestades, et väikesemahulise kalapüügi kollektiivset tegevust piiravate peamiste tegurite hulka kuuluvad väikesemahulises kalapüügis osalejate suur arv ühes osalejate geograafilise hajutatusega; tegevuse olemus, mis põhineb peamiselt väikestel pereettevõtetel; juhtimisoskusega koolitatud töötajate puudus ja rahalise toetuse puudumine väikesemahulise kalapüügi organisatsioonidele otsustusprotsessis osalemiseks;

AX. arvestades, et väikesemahuline kalapüük on ELis seire ja kontrolli osas kalandusteadlaste ja kalandusjuhtide tähelepanu alt riiklikul ja ELi tasandil üldiselt välja jäänud; arvestades, et väikesemahulise kalapüügi seiret ja kontrolli tuleks parandada, et põhjendada ELi kalavarude säästvat majandamist ja vajaduse korral tõendada püügitegevust;

AY. arvestades, et vaja on suuremaid investeeringuid ajakohaste uuringute korraldamiseks loodusvarade, mereökosüsteemide ja eelkõige kalavarude seisundi kohta ning seisundi mõistmise parandamiseks, et tagada nende säästev majandamine;

AZ. arvestades, et majandamisstrateegiad, mis põhinevad üksnes püügipäevade vähendamisel, näiteks see, mida rakendatakse Vahemere lääneosas, surub väikesemahulise kalapüügi sektori põlvili; arvestades, et selline pidev vähendamine koos COVID-19 pandeemiast tingitud niigi ebakindla olukorraga põhjustab ohu, et kokku võib variseda suur osa sektorist, mis ei suuda enam saavutada püsimajäämist tagavat minimaalset tasuvusläve; arvestades, et need vähendamised tõstatavad ka mitmeid probleeme, näiteks muret seoses turvalisusega pardal, suurenenud vigastusohuga, ebaseadusliku kalapüügi laiema levikuga ja töötuse sotsiaalsete tagajärgedega;

BA. arvestades, et kalurite liidud, näiteks kutseühendused, etendavad keskset osa mõne liikmesriigi toidusüsteemides, kus nad tegutsevad kalandussektorit – eriti väikesemahulist rannapüüki ja karpide korjajaid – esindavate mittetulunduslike sotsiaalmajandusettevõtetena, täites üldisi ülesandeid merekalapüügi ja kalandussektori töötajate heaks ning tegeledes samal ajal ettevõtte ärilise küljega, näiteks toodete turustamise ning nõustamis- ja haldusteenuste pakkumisega;

BB. arvestades, et on vaja paika panna kalavarude majandamise poliitika, mis arvestab kollektiivse juurdepääsuga kalavarudele, põhineb peamiselt nende bioloogilistel aspektidel ja toimib kalavarude ühise majandamissüsteemi vormis, milles võetakse arvesse kalavarude ja asjakohaste merepiirkondade eritingimusi ning milles osalevad tõhusalt sektori töötajad;

BC. arvestades, et strateegias „Talust taldrikule“ soovitatakse tungivalt, et selliseid liite nagu kutseühendused tunnustataks ELi õiguse alusel ja et neil oleks õigus saada rahalist toetust võrdsetel alustel tootjaorganisatsioonidega; arvestades, et komisjonil on palutud võtta vastu vastav algatus;

BD. arvestades, et väikeses mahus püüdvad kalurid vajavad koolitust, sealhulgas uute oskuste arendamiseks;

BE. arvestades, et naiste töö loob väikesemahulise kalapüügi sektoris lisaväärtust;

BF. arvestades, et väikesemahulise kalapüügi sektor konkureerib üha enam teiste sinise majanduse tegevusaladega ja ka taastuvenergia huvidega, mis mõjutavad paljusid rannikul, randades või sadamates toimuvaid tegevusi ning võivad võtta üle varem peaaegu eranditult väikesemahuliseks kalapüügiks kasutatud alad, tuues kaasa ümberasustamise ning mere- ja rannikualade hõivamise;

BG. arvestades, et paljudes arenevates rannikupiirkondades toimuva kinnisvara kallinemise tõttu läheb väikesemahuliselt tegutsevatel kaluritel rannikualadel elamine üha keerulisemaks, mis tõrjub nad töökohast kaugele ja muudab seega nende tegevuse veelgi raskemaks ja ebamugavamaks;

BH. arvestades, et ELi edendatav suurem keskendumine kaitsele avaldab eriti mõju just väikesemahulisele kalapüügile (selle näiteks on väikesemahulise kalapüüga seotud tegevust ja liikuvust piiravate merekaitsealade ja merekaitsealade võrgustike rakendamine); arvestades, et selle poliitika kujundamisel arvestatakse harva mõjuga kõnealusele segmendile, mida süvendab asjaolu, et segmendi osalejad ei ole asjaomastesse protsessidesse piisavalt kaasatud ([30]);

BI. arvestades, et kalandussektor üldiselt ja eelkõige väikesemahuline kalapüük on kalavarude majandamise poliitika ja mereruumi kasutamise poliitika määratlemisel alaesindatud;

BJ. arvestades, et on eri liiki kalandusorganisatsioone, mille liikmesuse tase on erinev ja mis esindavad väikesemahulist kalapüüki: tootjaorganisatsioonidest kalurite liitude, laevaomanike ühenduste ja ühistuteni; arvestades, et paljud väikeses mahus tegutsevad laevaomanikud ei ole ühegi organisatsiooni liikmed; arvestades, et kalandussektori spetsialistid on esindatud kalanduse ametiühingutes; arvestades, et sektori korralduse määratlemine peaks jääma sektori enda otsustada;

BK. arvestades, et asjakohaste andmete eristus ei ole piisav, mis eriti väikesemahulise kalapüügi puhul raskendab juurdepääsu üksikasjalikule teabele ning takistab analüüsimist, eriti ettevõtete, laevaomanike, kalandustöötajate, laevade ja püügivahendite, töötingimuste, vanuse ja sooga seotud andmete puhul;

Väikesemahulise kalapüügi tugevdamine kogu väärtusahelas, suurema kalapüügist saadava tulu edendamine ja sissetulekute mitmekesistamise võimaluste pakkumine

1. on seisukohal, et väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi tulevik ei sõltu mitte ainult pikaajalistest ja kestlikest meetmetest, vaid ka kohestest, sisukatest ja tulemuslikest meetmetest, mille eesmärk on suurendada kalapüügist saadavaid kasumimarginaale ka suuremate kvootide eraldamise kaudu kooskõlas teaduslike nõuannetega; peab vajalikuks suurendada sektori organisatsioonilist ja ärivõimekust ning kutseala atraktiivsust, pakkuda noortele koolitust ja sihipärast toetust ning parandada töötingimusi, eelkõige naiste kaasamiseks laevade pardale ja sektorisse üldisemalt, ning tugevdada selle positsiooni tarneahelas; kutsub seetõttu komisjoni üles looma ja rakendama EMKVFi raames ja tihedas koostöös liikmesriikidega väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi toetusmehhanisme, mis võimaldaksid lahendada sektori selle osa spetsiifilisi probleeme;

2. usub, et väikesemahulise kalapüügi tuleviku tagamiseks tuleb ÜKP-s tunnustada selle eripära ning kohandada praeguseid vahendeid nii, et need vastaksid selle sektori vajadustele;

3. rõhutab vajadust väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi ühise, laiema ja asjakohasema määratluse järele; rõhutab, et selline määratlus peaks olema pragmaatiline, mõõdetav ja selge; rõhutab samuti, et määratlus peaks tulenema asjakohasest hindamisest ning selles tuleks võtta arvesse väikesemahulise kalapüügi segmendi muid omadusi ja kriteeriume kui laeva pikkus, et viia ELi väikesemahulise kalapüügi määratlus vastavusse segmendi tegeliku olukorraga, nagu seda on juba tehtud määratlustes, mis on lisatud teatavatesse rahvusvahelistesse konventsioonidesse, näiteks Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) kohta või Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) kohta sõlmitud konventsioonidesse;

([30]) Vt „Euroopa väikekalapüük. Olukord, toimetulekuvõime ja juhtimine“, lk 8.

4. rõhutab asjaolu, et see määratlus tuleks lisada horisontaalsemasse määrusesse, näiteks ÜKP määrusesse, et hõlmata kõiki ELi kalandusalaseid õigusakte tervikuna; on seisukohal, et ükski määratluse muudatus ei tohiks mõjutada EMKVFi rakendamist jooksval perioodil; kutsub komisjoni üles käsitlema seda küsimust ÜKP määruse tulevase läbivaatamise käigus;

5. kinnitab vajadust tugevdada ja lühendada sektori väärtusahelat tootja ja tarbija vahel, misläbi suurendatakse kalurilt tarbijale toimuva otsemüügi võimalusi ja vähendatakse vahendajate arvu, eesmärgiga jõuda ideaaljuhul selleni, et tootja on võimeline lõpptarbijat otse varustama; rõhutab vajadust edendada turundusstrateegiaid, sealhulgas uute turustusahelate edendamise kaudu, ning soodustada toodete eristamist parandavaid mehhanisme, et võimaldada kaluritel saada võimalikult suurt kasu, suurendada kasumlikkust, toetada suuremat tasustamist ning edendada lisaväärtuse õiglast ja asjakohast jaotamist kaluritele;

6. nõuab, et lisaväärtust jaotataks sektori väärtusahelas õiglasemalt ja asjakohasemalt ning kaalutaks selliseid sekkumisvorme nagu garanteeritud või soovitushinnad, mille muutujad peaksid hõlmama tootmiskulusid, et saavutada eespool nimetatud eesmärk ja parandada kalurite sissetulekut; kordab, et kui ahelas esineb tõsine tasakaalustamatus, peaks liikmesriikidel olema õigus sekkuda;

7. rõhutab asjaolu, et väikesemahuline kalapüük on väärtusahela nõrgim segment ja turustuskokkulepetes kaldutakse sageli eelistama pigem ostjate kui kalurite huve, jättes kaluritele hinnakujunduse üle vähese või olematu kontrolli, mistõttu saadakse müüdud toodete eest marginaalset tulu;

8. nõuab ELi või liikmesriikide tasandi meetmeid, mille eesmärk on kaitsta või luua päritoluturge, toetades seeläbi traditsiooniliste toodete lühikesi müügikanaleid, millel on eelis; rõhutab, kui oluline on edendada ja kaitsta väikesemahulisest kalapüügist pärit kala kvaliteetseid omadusi, nagu muu hulgas värskus, hooajalisus, kultuuripärand ja kestlikkus; nõuab selliste toodete suuremat toetamist messidel, väikestes kauplustes ja restoranides, võttes arvesse elanikkonna toitumisharjumusi, et maksimeerida kohalike kalandustoodete väärtust ja edendada kohalikku arengut; nõuab kohalike kalandustoodete reklaamikampaaniate loomist, mille puhul kasutataks täiel määral ära ühist turukorraldust (ÜTK) ja ühist kalanduspoliitikat (ÜKP);

9. rõhutab vajadust edendada toodete mitmekesistamist algatuste kaudu, mille eesmärk on luua uusi turge, väärtustada vähem tuntud söödavaid ja tarbitavaid liike, et parandada väikesemahulise kalapüügi turupositsiooni, vähendada nõudlust toodete järele, mille pidevat pakkumist aasta jooksul saab tagada ainult impordiga, ning aidata vähendada püügisurvet ülepüütud liikidele; kordab vajadust toetada ka toodete mitmekesistamise edendamist konservitööstuses, eelkõige alahinnatud või vähem tarbitud liikide kasutamise kaudu;

10. nõuab hotelli-, restorani- ja toitlustussektorile (HORECA) mõeldud koolitusprogrammi rakendamist, mis annaks teadmisi mereannitoodetest ja headest tavadest ressursside kaitsmiseks ning suurendaks eelkõige teadlikkust seoses liikide müügist ja tarbimisest loobumisega kalapüügi keeluajal;

11. rõhutab, kui oluline on rakendada jaemüügisektoris uuenduslikke projekte, toonitades koostööd kalurite gildidega ja väikesemahulise kalapüügi ühendustega, mille kaudu säilitatakse lähedane seos lõpptarbijaga;

12. palub liikmesriikidel ja tootjaorganisatsioonidel uurida, kuidas paremini edendada suurema lisaväärtusega töödeldud kalandustoodete, sealhulgas konservide turustamist, sarnaselt teatavate põllumajandustoodetega, ning uurida ELi kalandustoodete välisturgudel edendamise programme, sealhulgas nende esitlemiseks rahvusvahelistel konkurssidel ja messidel;

13. rõhutab asjaolu, et mereandide sektoril on väga vähe selliseid vahendid nagu näiteks märgised, mis oleksid tarbijatele kättesaadavad, et hinnata väikesemahulise kalapüügi segmendi kestlikkuse kriteeriume ja edendada väikese mõjuga tooteid; rõhutab, et kui märgised on olemas, võivad need muutuda väikesemahulise kalapüügi jaoks ebasoodsaks, sest mõnedele vajalikele andmetele juurdepääs võib olla koormav või neil võib puududa finantssuutlikkus sertifitseerimismenetluse algatamiseks;

14. juhib tähelepanu vajadusele ÜTK määrus põhjalikult läbi vaadata, nii et see annaks suurema panuse sektori tuludesse ja turu stabiilsusesse ning aitaks kalandustooteid paremini turustada ja nende lisaväärtust suurendada; rõhutab sellega seoses, kui oluline on luua sertifitseeritud mereanni märgised ja kalandustoodete kaubamärgi mehhanismid ning suurendada tarneahela jälgitavust, mis omakorda parandaks tarbijate teavitamist ning julgustaks seega neid ostma kohalikult ja kestlikult hangitud mereande ning suurendaks nende teadlikkust väikesemahulise kalapüügi toodetest;

15. nõuab väikesemahulise kalapüügi toetusprogrammide hõlbustamist EMKVFi kaudu, et parandada ärijuhtimist ja organisatsioonilist võimekust, vähendada tootmiskulusid, parandada esmamüügihindu ning tagada majanduslik ja keskkonnakestlikkus, eelkõige kestlikuma ja kaasaegsema laevastiku kaudu;

16. rõhutab, et väikesemahulise kalapüügi sektoris esineb ikka veel raskusi, mida võivad veelgi süvendada kütuse ja muude sisendite kõikuvad ja tõusvad hinnad, ning selline olukord mõjutab eelkõige vähem konkurentsivõimelisi laevastikusegmente, nimelt väikesemahulist kalapüüki ja rannapüüki;

Töötingimuste parandamine ning väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi tuleviku tagamine

17. väljendab heameelt asjaolu üle, et EMKVF annab võimaluse toetada vähem CO_2 heidet tekitavate uuemate mootorite, sealhulgas uusi energiatõhusaid tehnoloogiaid kasutavate mootorite ajakohastamist, asendamist või soetamist ning bensiinimootorite ümberehitamist; on seisukohal, et kasutada tuleks kõrgeimaid olemasolevaid kaasrahastamismäärasid; hoiatab, et paljud neist alternatiivsetest motoriseerimislahendustest ei ole veel piisavalt välja töötatud või hõlmavad kogumahutavuse märkimisväärset suurendamist, näiteks mõnede elektrimootorite puhul;

18. rõhutab, et teatavates piirkondades sõltub suurem osa väikesemahulise kalapüügi sektorist kütusetoetustest; hoiatab, et komisjoni ettepanekus võtta vastu nõukogu direktiiv, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise liidu raamistik (COM(2021)0563), lõpetatakse praegu kalandussektorile ette nähtud kohustuslik erand ja kehtestatakse minimaalne maksumäär, mis seab aga suures osas ohtu väikesemahulise kalapüügi segmendi elujõulisuse, kuna selles valdkonnas ei saa teha pikki reise, et tankida madalamate hindadega sadamates; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama rahvusvahelisel tasandil võrdsed tingimused ning jätkama seetõttu kalatööstuse vabastamist kütuse maksustamisest; rõhutab, et ükski uus lähenemisviis ei tohiks väikesemahulisele kalapüügile koormust põhjustada ja peaks keskenduma alternatiivsetele lahendustele, mis võimaldavad sektoril kombineerida õiglast üleminekut rohelises kokkuleppes seatud eesmärkidele suutlikkusega majanduslikult edeneda ja tagada oma töötajatele inimväärsed tingimused; on sellega seoses ja praegust kütusehindade erakordset inflatsiooni arvesse võttes seisukohal, et liikmesriigid võiksid ette näha erakorralised meetmed, millega antakse väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi segmendile abi eeldatavate suurenevate tootmiskulude katmiseks, seda eelkõige EMKVFi ja riiklike rakenduskavade raames;

19. rõhutab raskusi ning tõsiseid negatiivseid majanduslikke ja sotsiaalseid tagajärgi, mida kalandussektorile on põhjustanud COVID-19 kriis, ning seda, kui oluline on, et liikmesriigid eraldaksid vajaduse korral olemasolevaid riiklikke ja ELi rahalisi vahendeid ning kaaluksid erakorralisi meetmeid, et aidata kaluritel, sealhulgas töötajatel, kriisidest või turuhäiretest üle saada; kutsub liikmesriike üles kasutama kriisimehhanismide kaudu kättesaadavaks tehtud vahendeid väikesemahulise kalapüügi toetamiseks; rõhutab, et väikesemahulise rannapüügi sektor jätkas kriisile vaatamata toimimist, andes ELi kodanikele juurdepääsu mereandidele, eelkõige eraldatud rannikupiirkondades, saartel ja äärepoolseimates piirkondades;

20. nõuab tungivalt, et liikmesriigid eraldaksid taaste- ja vastupidavusrahastust vahendeid investeeringuteks väikesemahulise rannapüügiga tegelevasse laevastikku, et aidata kalureid ja sellega seotud tööd tegevaid ettevõtjaid, kes on peamiselt naised, nagu võrguparandajad, kaldal asuvad assistendid ja pakendajad, ning muid töötajaid;

21. nõuab tungivalt, et komisjon hõlbustaks EMKVFi egiidi all väikesemahulise kalapüügi sektoripõhist toetust ladustamis-, külmutus- ja sügavkülmutustaristu paigaldamiseks ning külmaahela säilitamiseks alates laevalt kuni lõpptarbijani; on seisukohal, et see toetus on otsustava tähtsusega tegur, mis võimaldab väikesemahulise kalapüügi segmendil kalavarusid täielikult ära kasutada, ilma varusid hävitamata või ammendamata, ning tagada üldsusele, HORECA sektorile ja toiduainetööstusele värskete ja kvaliteetsete toodete korrapärase pakkumise ja tarne;

22. on seisukohal, et nõuetekohased ladustamistingimused sadamates võiksid teha hõlpsamaks ja kindlustada kala säilitamise ning aidata kaasa turuleviimisele, et suurendada kalade kasumlikkust kaudselt hinnakujunduse kaudu; tuletab sellega seoses meelde ÜTK-s ette nähtud ja tootjaorganisatsioonide pakutavaid võimalusi;

23. on seisukohal, et EMKVF ja uued riiklikud rakenduskavad peaksid väikesemahulist kalapüüki tugevdama ja selgelt toetama, et aidata tagada traditsiooniliselt kalandusest sõltuvate lugematute rannikuäärsete kogukondade kestlikkus ja edasine elujõulisus, et tegeleda selle segmendi konkreetsete probleemidega ja toetada asjaomaste kalavarude kestlikku majandamist kohalikul tasandil;

24. on seisukohal, et liikmesriikide poolt EMKVFi rakendamisel eraldatud toetust tuleks kasutada selleks, et tegeleda struktuursete puudustega, aidates seeläbi suurendada kalandusest saadavat sissetulekut, edendades sektoris tagatud õigustega töökohti ja tagades tootjatele õiglased hinnad, toetades sellega seotud tegevuste arendamist kalandusele eelnevas ja järgnevas etapis, aidates kaasa rannikupiirkondade arengule ja ühtekuuluvusele, pidades silmas säästvat kalapüüki ja väikesemahulise kalapüügi sektori tulevikku;

25. rõhutab, et selleks, et parandada EMKVFi vahendite kasutamise määra ja tagada väikesemahulise kalapüügi juurdepääs toetusele, on vaja uurida ja rakendada meetmeid menetluste ühtlustamiseks, mis vähendaks taotlustega seotud bürokraatiat, keerukust ja heakskiitmiseks kuluvat aega, muuta abi saamise rahastamismenetlust ja asendada see eelmaksete süsteemiga ning fondi rahastamise piirsummad täielikult ära kasutada;

26. rõhutab, et ELil puudub vahend, mis aitaks väikesemahulise kalapüügi sektoris näha EMKFi ja EMKVFi investeeringute ulatust, rahastatud heade tavade arvu, konkreetsete tulemuste saavutamist ning seda, kuidas kalanduse kohalikud tegevusrühmad töötavad ja ÜKP-d tegelikult rakendavad; kutsub komisjoni üles looma sellise vahendi, mis aitaks olulise sammuna mõista, kuidas laiendada häid tavasid ja jäljendada tõhusaid püügimeetodeid kogu ELi ulatuses;

27. kutsub liikmesriike üles pakkuma kohalikul tasandil tehnilist abi, et hõlbustada väikesemahulise kalapüügiga tegelevate kalurite juurdepääsu ELi ja riiklikele vahenditele;

28. hoiatab väikesemahulise kalapüügi laevastiku kõrge keskmise vanuse eest ja rõhutab sellega seoses vajadust muuta selle segmendi püügitegevus atraktiivseks noortele ja naistele; rõhutab vajadust väikesemahulise kalapüügi laevastikku uuendada ja ajakohastada, et parandada ohutust ja elamistingimusi pardal, parandada energiatõhusust ja muuta segment keskkonnasõbralikumaks, tagades samal ajal, et kogu kalalaevastiku püügivõimsust ei suurendata, ning parandades laevastikust sõltuvate kalapüügiga tegelevate kogukondade sotsiaalset ja majanduslikku kestlikkust; rõhutab sellega seoses vajadust tegeleda olukordadega, kus laevad on vananenud, tekitades (majanduslikult ja keskkonnaalaselt) suuremaid tegevus-, hooldus- ja ümbeklassifitseerimiskulusid, mis omakorda kahjustavad tegevuse käigus tagatud ohutustingimusi; rõhutab, et püügivõimsuse mõõtmisel kasutatavad kogumahutavuse kriteeriumid, mis hõlmavad ka meeskonna tööpaigaks ja mugavuseks ette nähtud ruumi, võivad takistada kalalaevade moderniseerimist ja väikesemahuliseks kalapüügiks kasutatavates laevades olevate töötingimuste hädavajalikku parandamist; kutsub sellega seoses komisjoni üles need kriteeriumid ja muud omavahel seotud sätted läbi vaatama, et leida lahendus, mis tasakaalustaks väikesemahulise kalapüügiga tegelevate töötajate vajadusi vajadusega tagada, et ELi laevastiku püügivõimsust ei suurendata;

29. kordab, et toetus laevastiku vajalikule uuendamisele ja/või moderniseerimisele on vajalik tegevuse ohutuse, töötingimuste ning majandusliku ja keskkonnaalase kestlikkuse parandamiseks; rõhutab siiski, et see tuleks saavutada ainult ilma püügivõimsust suurendamata;

30. on seisukohal, et laevastiku uuendamise ning laevade hoolduse ja täiustamise vajaduse eiramine, seda muu hulgas eriti vananenud ja ebatõhusate laevade puhul, ohustaks väikesemahulise kalapüügi tulevikku, eelkõige äärepoolseimates piirkondades;

31. juhib tähelepanu sellele, et EMKVF pakub võimalusi investeerida laevade ohutusse, parematesse elamistingimustesse ja energiatõhususse, mis võib olla kasulik ka väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi laevastikule, ning et see peaks pakkuma ka rahastamisvõimalusi laevade uuendamiseks, ümberstruktureerimiseks ja ümberkujundamiseks ning uute laevade ostmiseks väikesemahulise kalapüügi laevastikus, eriti kindlaksmääratud juhtudel, kui laevastik on kõrge keskmise vanusega ning ei taga olulisi ohutus- ja käitamistingimusi, samuti mootorivõimsuse suurendamiseks, kui see on

nõuetekohaselt põhjendatud, et tagada laeva pardal paremad ohutustingimused püügitegevuse käigus ning merele minnes ja sealt lahkudes, ning merel veedetud aja suurendamiseks, tingimusel et püügivõimsust ei suurendata, eriti äärepoolseimates piirkondades;

32. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid kalalaevade pardal ette nähtud ohutuse, töö- ja elamistingimuste puhul ELi standardite ja õigusnormide täieliku rakendamise;

33. rõhutab, et liikmesriigid peaksid tegema pidevalt tööd oma sadamate hooldamiseks ja ajakohastamiseks, et tagada saagi lossimine ja maha laadimine ohututes tingimustes;

34. rõhutab kalandussektori sotsiaal-majanduslikku tähtsust tööhõive ja sotsiaalse ühtekuuluvuse seisukohast, sealhulgas väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi tähtsust äärepoolseimate piirkondade jaoks, kus esineb struktuurilisi piiranguid ja vähem võimalusi majanduse mitmekesistamiseks; nõuab seetõttu väikesemahulise kalapüügi sektorile ette nähtud ELi toetuse suurendamist nendes piirkondades;

35. võtab teadmiseks EMKVFi raames äärepoolseimate piirkondade kalandussektorile antava toetuse, mille eesmärk on eelkõige toetada kõrvalisest asukohast tulenevate lisakulude katmist teatavate mõningatest äärepoolseimatest piirkondadest pärit kalandustoodete müümisel;

36. juhib tähelepanu äärepoolseimate piirkondade kalandussektori väärtusahelate eripäradele ja leiab, et vaja on erilist tähelepanu selleks, et neid tugevdada ja lihtsustada nende juurdepääsu turgudele, ning et seda eesmärki on võimalik saavutada mitte ainult POSEI kalanduse kava taastamisega, vaid ka sarnase transpordikava loomisega;

37. rõhutab nendes piirkondades esinevat kalapüügiturismi potentsiaali, mis võiks meelitada sellele kutsealale noori ja mitmekesistada kalurite sissetulekuid, suurendamata nende püügikoormust, pidades seejuures kinni püügikoormuse piirangutest ning laiendades üldsuse teadlikkust sektori traditsioonidest ja merealaseid teadmisi, rõhutab vajadust tagada selle tegevusega seotud bürokraatia vähendamine ja pakkuda sellele tegevusele ELi toetust;

38. on seisukohal, et väikesemahulise kalapüügi tuleviku tarbeks on vaja, et ELi õigusaktidega oleks tagatud regulatiivne keskkond, mis tugevdab kalurite positsiooni tarneahelas ja näeb ette investeeringud sektori pikaajalise kestlikkuse, stabiilsuse ja majandusliku konkurentsivõime tagamiseks;

39. on seisukohal, et kalanduspoliitika eesmärkide hulka peaks kuuluma elanikkonna varustamine kalaga, et tagada toiduga kindlustatus ja sõltumatus, rannikukogukondade arendamine, tagades, et püügitegevus areneb ökoloogiliste võimaluste piires, ja kalandusega seotud elukutsete edendamine, suurendades nende atraktiivsust; rõhutab, et ÜKP rakendamisel tuleks tunnustada ka väikesemahulise kalapüügi sotsiaal-majanduslikku rolli kalandusega tegelevates kogukondades, kuna see loob töökohti ning parandab kalurite ja abiülesandeid täitvate töötajate, tavaliselt naiste elamistingimusi, parandades meeskonna töö-, elamis- ja ohutustingimusi, et meelitada ligi noori ja saavutada selle tegevuse põlvkonnavahetus tagatud kestlikkuse ja varude hea kaitse raamistikus;

40. kordab, et ELi kalanduse tegelikkus on keeruline ja liikmesriigiti väga erinev asjaomaste kalalaevastike, laevastiku eri segmentide keskkonnamõju, püügivahendite, kalavarude ja nende kaitsestaatuse ning elanikkonna tarbimisharjumuste poolest; rõhutab, et ÜKP raames võib kalavarude majandamise vajaduse korral piirkondadeks jaotada ning et seejuures tuleb kõigile kaluritele tagada võrdsed tingimused, seda ka piirkondlikes kalandusorganisatsioonides; kinnitab veel kord, et sellise suure mitmekesisuse tõttu peavad kalavarude majandamisega kaasnema erandid, mis võimaldavad liikmesriikidel ja piirkondadel rakendada spetsialiseeritumaid majandamistavasid, mille puhul võetakse arvesse eriomadusi, edendatakse dialoogi, kaasatakse sektorit ja rannikukogukondi otsustusprotsessi, poliitika kujundamisse ja rakendamisse ning tuginetakse usaldusväärsetele teaduslikele teadmistele;

41. on seetõttu veendunud, et liikmesriikide EMKVFi programmides tuleb arvesse võtta kaasmajandamise kaudu toimuvaid kohaliku tasandi majandamisalgatusi;

42. rõhutab, et praegu käimasoleval kalanduskontrolli käsitleva määruse (EÜ) nr 1224/2009 läbivaatamisel tuleks arvesse võtta väikesemahulise kalapüügi eripära ja mitte koormata seda sektorit bürokraatiaga, eelkõige asukohatuvastuse ja püügiandmete elektroonilise saatmise puhul; nõuab, et loodaks kontrollisüsteem, mis on spetsiaalselt kavandatud ja kohandatud väikesemahulise rannapüügiga tegelevate laevade tegelikkusele ja mitmekesisusele, sealhulgas karpide korjamisele ja laevadeta kalapüügile, mille puhul on keskse tähtsusega proportsionaalsus ja etapiviisiline lähenemisviis;

43. on seisukohal, et laiema kestliku sinise majanduse raames toimuvaid tegevusi on oluline mitmekesistada, hõlmates kogukondade kultuuri tugevdamist, kalanduse kõrvaltoodete ja selliste toodete edendamist, millel on küll potentsiaal, kuid puudub kaubanduslik väärtus; on siiski seisukohal, et sellised tegevused ei tohiks kahjustada kalandustegevust ega kalurite ajaloolisi õigusi merel;

44. on veendunud, et mereruumi kasutamine muudes majandusliku kasutamise piirkondades ei tohiks kahjustada ajaloolisi kalapüügiõigusi; on seisukohal, et väikesemahuline kalapüük tuleks täielikult integreerida nende poliitikavaldkondade strateegilisse planeerimisse; on veendunud, et sarnane olukord esineb maismaavetes, kus väikesemahuline kalapüük seisab silmitsi üha suurenevate konfliktidega ressursside ja magevee kasutamise pärast, konkureerides tööstusharudega, millel on negatiivne mõju kaldaäärsetele elupaikadele ja kalavarudele;

45. rõhutab, et merekaitsealade haldamisest tulenevad sotsiaal-majanduslikud ja keskkonnaalased probleemid pakuvad võimalust ühitada ühelt poolt kaitse- ja kestlikkuse eesmärgid ning teiselt poolt väikesemahulise kalapüügi sektori kaasamine merekaitsealasid ja nende ümbrust puudutavatesse majandamisotsustesse; kutsub sellega seoses komisjoni ja liikmesriike üles töötama merekaitsealade majandamiseks välja kaasavad lähenemisviisid, mis põhinevad bioloogilistel ja sotsiaal-majanduslikel andmetel, mida väljendavad, rakendavad ja vaatavad ühiselt läbi merekaitsealade praktikud, asjaomased sidusrühmad ja väikesemahulise kalapüügi sektor; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kaaluma kaasavate majandamistavade väljatöötamist, muu hulgas selleks, et leida vajaduse korral tasakaal väikesemahulise kalapüügi kestliku arengu ja vastutustundliku turismi kestliku arengu vahel;

46. juhib tähelepanu vajadusele majandusliku ja sotsiaalse kaitse järele ajavahemikel, mil kalapüüki ei toimu, ja tegevust takistavate katastroofide korral; rõhutab vajadust mehhanismide järele, mis näeksid ette palgahüvitise sellistel ajavahemikel saamata jäänud sissetuleku eest; rõhutab, et neid ajavahemikke tuleks käsitleda vanaduspensioni ja muude sotsiaalkindlustusõiguste arvestamisel tegeliku tööajana;

47. on veendunud, et kui soovime näha põlvkonnavahetust, tuleb luua atraktiivsed tingimused noortele ja naistele, mis tähendab kalapüügist saadava tulu väärtustamist, tagades samal ajal selle stabiilsuse, ning võrdse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte kohaldamist, suurendades väikesemahulisele kalapüügile ette nähtud kvootide eraldamist kooskõlas teaduslike nõuannetega, tagades koolituse tingimustel, mille puhul võetakse nõuetekohaselt arvesse iga liikmesriigi kalapüügitavade, püügivahendite ja vajaduste mitmekesisust, ning tagades pardal piisavad töötingimused ja ohutuse; tuletab meelde, et EMKVFist toetatakse koolitust ja kutsealast arengut; on seisukohal, et koolitus peaks tagama tugeva praktilise osa, mille puhul võetakse arvesse koolituspaiga riikliku, piirkondliku või kohaliku konteksti konkreetset tegelikkust; on lisaks seisukohal, et seda peaks olema võimalik kombineerida teoreetilise koolitusega, saades samal ajal kasu merel viibinute või viibijate kogutud teadmistest;

48. nõuab, et kõigis liikmesriikides suurendataks kalanduse teadusuuringute jaoks vajalikke rahalisi ja tehnilisi vahendeid, et arendada kalandusele ja kalavarudele suunatud tegevust, tõhustada ja parandada andmete kogumist ning kalavarude seisundi hindamist;

49. nõuab kalandusega seotud teadus- ja arendustegevuse rahaliste ja tehniliste vahendite suurendamist ELis ja igas liikmesriigis; rõhutab eelkõige vajadust toetada selle valdkonna uurimisinstituute ja laboreid materiaalsete ja inimressurssidega, et arendada tegevusi, mis on suunatud väikesemahulise kalapüügi ja rannapüügi edendamisele ning kalavarude ammendumise eri põhjuste paremale mõistmisele ja kalavarude kaitsele; rõhutab vajadust kaasata kalurid ja kalurite ühendused teaduslikku seiresse, kaardistamisse, andmete kogumisse, majandamisse ja kontrollitegevusse, et nende teadmisi täielikult ära kasutada;

50. kutsub komisjoni üles koostama põhjaliku ja kogu piirkonda hõlmava ülevaate, et töötada väikesemahulise kalapüügi kohta välja täpsed ja täielikud võrdlusandmed, mis võimaldaksid mõõta väikesemahulise kalapüügi majanduslikku ja sotsiaalset mõju nii kvantitatiivselt kui ka kvalitatiivselt ning hinnata väikesemahulise kalapüügi toodetud toodangu väärtust, selle majanduslikku mõju rannikukogukondadele ja selle mõju seotud sektoritele;

51. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles toetama selliste tavade uuringuid, mis suurendavad ja mitmekesistavad kalurikogukondade ja kalandussektori, sealhulgas väikesemahulise kalapüügi sektori sissetulekut; on veendunud, et selliste uuringute tulemusi tuleks ELis levitada, et jäljendada, rakendada ja edendada projekte nii riiklikul kui ka ELi tasandil;

52. rõhutab, et hoolimata andmete katvuse paranemisest puuduvad Euroopa tasandil endiselt põhjalikud majanduslikud, sotsiaalsed ja territoriaalsed statistilised andmed ja näitajad väikesemahulise kalapüügi kohta; rõhutab, et selline statistika puudumine ei võimalda segmenti nõuetekohaselt analüüsida ja seetõttu on raskem võtta asjakohaseid seadusandlikke meetmeid, mis võimaldaksid lahendada väikesemahulise kalapüügi jaoks kõige kriitilisemaid probleeme;

53. kutsub liikmesriike üles tõhustama ja parandama kalandust käsitlevate andmete nõuetekohast kogumist ja jaotamist, hankides asjakohaseid statistilisi andmeid saagi ja lossimise kohta, mis võimaldab parandada ressursside hindamist ja majandamist, sealhulgas sellega seotud tegevusi, sotsiaalseid ja majanduslikke aspekte, ning analüüsida muid kaubanduslikke kasutusi, eelkõige väikesemahulise kalapüügi ja sellega seotud kogukondade puhul;

54. kutsub komisjoni üles koostama põhjaliku ja kogu piirkonda hõlmava ülevaate sotsiaalkaitsesüsteemidest ja liikmesriikides väikesemahulise kalapüügi suhtes kehtestatud siseriiklikest õigusaktidest, et teha kindlaks kõige edukamad võimalused ja edendada neid, sealhulgas seadusandlikke ja institutsioonilisi mehhanisme, mis tagavad väikesemahulise kalapüügi täieliku osalemise kõigis sektori kestliku arenguga seotud tegevustes, nagu alternatiivsete tegevuste arendamine, kaasmajandamine, rahaline toetus, märgistamine, jälgitavus ning õigus inimväärsele tööle ja sotsiaalkaitsele;

55. on seisukohal, et liikmesriigid peavad ÜKP rakendamisel tagama, et vajalike keskkonnaeesmärkide elluviimine käiks käsikäes sotsiaalsete ja majanduslike eesmärkide kindlaksmääramisega, ning et komisjon ja liikmesriigid peaksid võtma nende omavahelist seotust arvesse nii õigusaktide rakendamisel kui ka tulevaste seadusandlike algatuste kavandamisel;

56. rõhutab, et tootjaorganisatsioonidel võib olla võtmeroll väikesemahulise kalapüügi toodete turustamisstruktuuride haldamisel, väikesemahulise kalapüügi toodete turulepääsu parandamisel ja kohalike toiduainete kättesaadavuse suurendamisel rannikukogukondades; rõhutab eelkõige asjaolu, et need tugevdavad ja edendavad meetmed aitaksid anda väikesemahulisele kalapüügile parema positsiooni hindade üle läbirääkimiste pidamiseks ning edendaksid head sektorisisest konkurentsi ja nende endi struktuuride ja ressursside tõhusamat kasutamist ühise tegutsemise kaudu;

57. rõhutab sellega seoses, kui oluline on, et väikesemahulise kalapüügi sektoril oleks tugevam organisatsiooniline võimekus, et tugevdada oma positsiooni väärtusahelas; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma meetmeid, et tugevdada väikekalurite läbirääkimispositsiooni ning toetada, julgustada ja hõlbustada tootjaorganisatsioonide, -liitude ja -ühistute loomist selles segmendis, kuna see on oluline vahend sektori tugevuse parandamiseks tarneahelas ja läbirääkimisjõu suurendamiseks teiste turuosaliste seas, et tagada head kasumimarginaalid ja hallata paremini nende kalandustegevust;

58. nõuab kindlalt, et kutseühendusi ja gilde tuleb tunnustada ja neil peab olema õigus saada rahalist toetust võrdsetel alustel tootjaorganisatsioonidega; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles võtma eelkõige ÜTK reformi raames selles küsimuses vastu algatusi, et kaotada igasugune diskrimineerimine gildide ja tootjaorganisatsioonide vahel;

59. kutsub sellega seoses komisjoni ja liikmesriike üles võtma ÜTK määruse suhtes järelmeetmeid, kehtestades väikesemahulise kalapüügi tootjate organisatsioonidele piirkondlikud kavad, et suurendada väikesemahulise kalapüügi sektori kasumlikkust ning parandada selle toodete kvaliteeti ja jälgitavust;

60. rõhutab, kui oluline on kaasata väikekalurid ELi, riikliku ja kohaliku tasandi otsustusprotsessidesse, ning kutsub nõukogu ja liikmesriike üles parandama väikesemahulist kalapüüki käsitlevate otsuste tegemise protsessi läbipaistvust, et tagada vastutus; ergutab väikekalurite ühendustele volituste andmist, et neil oleks kaasmajandamiskomisjonides kaasmajandamiskavade koostamisel ja rakendamisel riiklike ametiasutustega jagatud vastutus ja otsustusõigus;

61. rõhutab, et väikesemahulise kalapüügi elujõulisus sõltub olulisel määral turvalisest juurdepääsust ühest küljest kalavarudele ja kalapüügipiirkondadele ning teisest küljest lisandväärtusega turgudele; nõuab sellega seoses väikesemahulise kalapüügi haldamisele diferentseeritud lähenemisviisi, mis hõlmab eelisjuurdepääsu rannalähedastele püügipiirkondadele;

62. on seisukohal, et kaasmajandamine on väikesemahulise kalapüügi jaoks oluline vahend, mis võimaldab optimeerida kalavarude majandamist integreeritud lähenemisviisi abil, võttes arvesse kõiki kestlikkuse aspekte, sealhulgas keskkonnaalaseid, sotsiaalseid ja majanduslikke aspekte, ning kaasates aktiivselt haldusasutusi, kalandussektorit, teadusringkondi ja kodanikuühiskonna organisatsioone;

63. rõhutab kalanduse ja selle tervisliku toidu tootmise väikest keskkonnamõju, kuna see ei hõlma kunstlikku söötmist, antibiootikume, väetisi ega keemiliste pestitsiidide kasutamist;

64. rõhutab, et tööstuslike ja väikekalurite vahel ei tohiks tekitada kunstlikku konflikti; on seisukohal, et tööstuslikud ja väikekalurid ei konkureeri üksteisega, kuna nad püüavad peamiselt eri liike peamiselt erinevates püügipiirkondades; võtab teadmiseks asjaolu, et nn tööstusliku kalapüügi ettevõtted on ka pereettevõtted, mis on eksisteerinud põlvkondade vältel ning on sügavalt juurdunud kohalikes kalanduskogukondades ja nendega seotud;

65. juhib tähelepanu sellele, et 2022. aasta kuulutamine rahvusvaheliseks väikesemahulise kalapüügi ja vesiviljeluse aastaks on erakordne võimalus juhtida ülemaailmset tähelepanu tööle, mida see laevastiku segment teeb toiduga kindlustatuse ja loodusvarade säästva kasutamise nimel, ning tagada väikesemahulise kalapüügi nähtavuse suurendamine ja aktiivsem kaasamine otsustusprotsessidesse;

66. on seisukohal, et selektiivsuse parandamine ja üleminek vähese mõjuga kalapüügimeetoditele on väikesemahulise kalapüügi ellujäämise ja jõukuse jaoks otsustava tähtsusega;

67. rõhutab, et avaliku sektori asutused peaksid hõlbustama laevastiku kõige nõrgemate segmentide juurdepääsu rahastamisele, et edendada väärtusahelaid ja vältida turutõrkeid; kutsub sellega seoses komisjoni ja liikmesriike üles looma seadusandlikke algatusi, et hõlbustada väikesemahulise kalapüügi sektori juurdepääsu ametlikule rahastamisele; rõhutab, et see peaks hõlmama juurdepääsu nii kapitalikulude ametlikule krediidile kui ka kalandustegevuse rahastamisele, keskmise tähtajaga ja pikaajaliste investeeringute jaoks vahendite ja finantstoodete väljatöötamist koostöös finantsasutustega ning ametlike rahastamiskavade, näiteks tootmislepingute või ladustamistulu kohaldamist kalurite, kauplejate ja riigiasutuste osalusel;

68. rõhutab, et mereruumi planeerimine on keskse tähtsusega, et tagada kõigi sidusrühmade osalemine merekeskkonna kasutamist ja kaitset käsitlevates otsustes; rõhutab, et mereruumi planeerimine on väikekalurite otsustusprotsessis osalemise tagamiseks keskse tähtsusega vahend;

69. on seisukohal, et sektorile ette nähtud ELi toetuse pidev vähenemine järjestikuste mitmeaastaste finantsraamistike raames ning eelkõige EKFi/EMKVFi ja ühise turukorralduse rahastamise vähendamine on üks teguritest, mis on sektori olukorda halvendanud; kordab seetõttu, et ELi rahalist toetust kalandussektorile tuleb märkimisväärselt suurendada;

70. on seisukohal, et FAO vabatahtlikud suunised kestliku väikesemahulise kalapüügi säilitamiseks toiduga kindlustatuse ja vaesuse kaotamise kontekstis on väärtuslik panus väikesemahulise kalapüügi kaitsmise, maksimeerimise ja edendamise raamistiku määratlemisse kalavarude majandamise poliitika raames;

71. kutsub kõiki liikmesriike üles tugevdama kalanduses naiste töö rolli konkreetsete projektide kaudu ning tunnustades täielikult naiste rolli kalandusalaste pereettevõtete abi- ja kaastöötajatena, et tagada suuremad töötagatised, tulevane sissetulek ja sotsiaalkindlustushüvitised;

72. peab asjakohaseks tugevdada koostööd, et tunnustada iga liikmesriigi või kolmanda riigi riiklikes haridussüsteemides tunnustatud ja rahvusvaheliselt tunnustatud koolide või haridusasutuste pakutavat põhikoolitust;

73. on seisukohal, et ühtsuse loomine sektorit esindavate eri organisatsioonide vahel oleks oluline tegur tema nõuete kaitsmisel ja tagamisel, et sektorit võetakse kalavarude majandamise poliitika ja mereruumi kasutamise poliitika kujundamisel nõuetekohaselt arvesse;

74. palub komisjonil edendada ühtekuuluvuspoliitika kontekstis projekte, mis aitavad kaitsta ranniku- ja saarepiirkondi kui kalandus- ja merenduspärandi lahutamatut osa;

75. rõhutab, et väikesemahulise kalapüügi sektor võib rohkem kui ülejäänud laevastikusegmendid kannatada kõige tugevama mõju all, mida avaldab kasvav vajadus taastuvate energiaallikate järele, et saavutada ELi rohelises kokkuleppes seatud eesmärgid; rõhutab, et väikesemahuline kalapüük saab eriti suurt mõju tunda siis, kui toimub sundümberasustamine, mille tingib üha suurema arvu avamere tuuleparkide paigaldamine rannalähedastesse püügipiirkondadesse, kuna kaluritel ei pruugi olla suutlikkust liikuda kaugemal asuvatesse püügipiirkondadesse või muuta püügimeetodeid; nõuab sellega seoses asjakohast mereruumi planeerimist, et tagada kõigi sektorite huvid, ning viimase abinõuna väikekaluritele õiglase hüvitise maksmist;

76. rõhutab võimalusi, mis tulenevad väikesemahulise kalapüügi ja muude sektorite vahelisest võimalikust koostoimest, eelkõige seoses rannikuturismiga, millel on samad varad ja taristud nagu väikesemahulise kalapüügi sektoril; rõhutab, et selline koostoime võimaldaks kohaliku majanduse mitmekesistamist, pakuks peredele lisatöökohti ja -sissetulekut ning aitaks stabiliseerida kalandussektoris vähenevat kasumlikkust ja tööhõivet; nõuab sellega seoses selget määratlust kalastusturismile, mis võimaldab reguleeritud tegevust ja samal ajal kutselistel väikekaluritel täielikult ära kasutada võimalusi, mida pakub koostoime sinise majanduse sektoriga;

77. rõhutab, et väikesemahulise kalapüügi sektoris on naised jätkuvalt alaesindatud; rõhutab, et sellest hoolimata on naised väikesemahulise kalapüügi sektoris alati etendanud aktiivset, kuigi sageli nähtamatut rolli; rõhutab, et selline n-ö nähtamatus tuleneb mitte ainult kultuurilistest põhjustest, vaid ka sellest, et naiste tööhõive kohta väikesemahulise kalapüügi sektoris puuduvad ametlikud statistilised andmed; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama projekte, mille eesmärk on koguda teavet naiste tööhõive kohta, ning võimaldama naistel siseneda väikesemahulise kalapüügi sektorisse ja täita selles keskset rolli;

78. on seisukohal, et juurdepääsetava töökeskkonna tagamine, sealhulgas kalandussektoris, eesmärgiga taasintegreerida tööturule nii tegevaid kui ka endisi kalureid ja muid kalandustöötajad, kellel on füüsiline või vaimne puue, parandaks sotsiaalset kaasatust ning aitaks pakkuda rohkem stiimuleid sissetulekute loomiseks kalandussektoris ja kalapüügiga tegelevates kogukondades;

o

o o

79. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.